

PODDUKLIANSKY

KNIHOVNÍK

Ročník 1 číslo 1

2010

Časopis Podduklianskej knižnice vo Svidníku

**TÝŽDEŇ SLOVENSKÝCH
KNIŽNÍC**

22.3. - 28.3.2010

OBSAH

<i>Na úvod</i>	1
<i>Knižnica pre všetkých</i>	2
<i>Moja obľúbená kniha</i>	2
<i>Poézia lieči dušu</i>	2
<i>Marec v našej knižnici</i>	3
<i>Humorné nedorozumenia</i>	5
<i>Galéria slávnych osobností v oblasti písma a kníh</i>	6
<i>Z pera našej knihovničky</i>	7
<i>Knižnica</i>	7
<i>Bola raz jedna knižnica...</i>	7
<i>Police plné kníh</i>	9
<i>Jazykové omyly</i>	12
<i>Viete, že...?</i>	13
<i>Medzinárodné dni pod záštitou OSN</i>	13
<i>Čas na zábavu</i>	14
<i>Optické ilúzie</i>	14
<i>Magická guľa</i>	15
<i>Matematická tajnička</i>	16

Na úvod

Milí čitatelia,

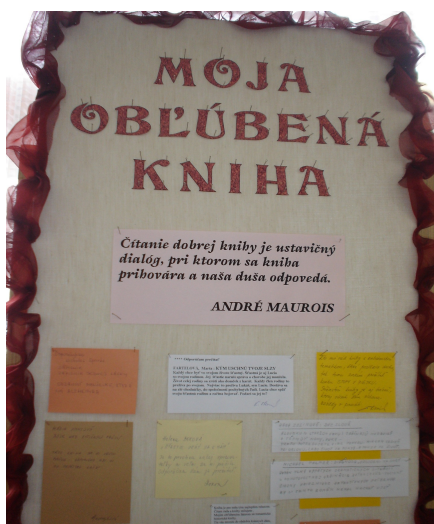
*naša knižnica uskutočnila ďalší krôčik bližšie k Vám, a preto začala vydávať časopis Poddukliansky knihovník, ktorého cieľom bude vytvárať a udržiavať stály kontakt medzi knižnicou a jej používateľmi. Obsahovo vám prinesie užitočné informácie z diania našej knižnice, ale aj z iných oblastí a bude zdrojom vedomostí i spoločníkom Vašich voľných chvíľ.
Čítajte a možno sa dozviete, čo ste ešte nevedeli...*

Zostavovateľky

Knižnica pre všetkých

Moja obľúbená kniha

Čitatelia sa často obracajú na knihovníčky s otázkou „ktorá kniha je dobrá?“, „čo by ste mi odporučili na čítanie?“. To nás podnietilo k tomu, aby sme vytvorili kútik, kde si budú čitatelia radiť navzájom pri výbere kníh. Kútik sme nazvali **Moja obľúbená kniha** a čitatelia v ňom majú možnosť podeliť sa so svojimi pocitmi z prečítaných kníh a súčasne poradiť ostatným čitateľom, ktoré knihy by si mali prečítať a prečo.

Stáva sa už pravidelnosťou, že naši čitatelia sa po príchode do knižnice zastavujú pri tomto kútiku a sledujú nové oznamy, čo svedčí o ich rastúcom záujme o túto novinku.

Do tohto čitateľského kútika prispieva čoraz viac čitateľov a my dúfame, že ich počet sa bude v budúcnosti iba zvyšovať.

POÉZIA LIEČI DUŠU

Dni sa ženú, cválajú, opúšťajú nás. Letia dopredu my ľudia zostávame za nimi. Rôčky utekali a pani Nadežda Sobeková ukladala do šuplíka veršiky, do ktorých vkladala svoje pocity, zážitky, ktoré jej priniesli život a profesia lekárky.

Básnik je zblúdila duša hľadajúca realitu v živote a krásu na papieri.

Každý z nás sa niekedy ocitol v situácii, že by sa najradšej vykričal zo svojich žiaľov do bútlavej vrbý. Takouto bútlavou vrbou je aj kus papiera.

Každý, kto má rád poéziu a má talent písať

poéziu, pre neho papier a pero je tou bútlavou vrbou, kde ukladá do riadkov svoje pocity, radosti a starosti.

Kto zalistuje v zbierkach poézie doktorky Nadeždy Sobekovej určite mi dá za pravdu, že autorka skoro do každého veršika vkladá pocity radosti, bolesti, sklamaní a lásky k Bohu. Najväčšou motiváciou k písaniu bol život autorky ako lekárky a ja si myslím, že to hovorí za všetko.

MUDr. Nadežda Sobeková sa narodila 22.1.1949 v Medzilaborciach. Býva a pracuje ako lekárka interného lekárstva a endokrinológie vo Svidníku. Je vydatá a má dve dcéry. Píše poéziu i prózu prevažne z lekárskeho prostredia. V roku 2007 vyšli jej zbierky básní: **Bože odpusť** a **Taká láska**. V roku 2008 vyšla zbierka básní pod názvom **Hviezdy**, verše pre

deti vydala v knižke **Simonkine zvieratká**. Povedky napísala oveľa skôr ako vychádzajú. Prečítate si ich v knihe **Mami pomôž** a piesne pod názvom **Pieseň a krása**. Vtedy pracovala striedavo na oddelení a v ambulancii. V roku 2009 vydala najnovšiu zbierku básní pod názvom **Potoky slz**. Na svojej práci si váži pomoc chorým a slabým. Poézia sú dvere do básnikovej duše, a otvárajú sa iba tomu, kto od nich nájde správny kľúč. Poézia je básnikov kľúč do duše čitateľa. Preto na záver by som chcela povedať tento veršík:

Poézia je to, čo tvoriť by som chcela...
A pritom poučiek má strašne veľa
A žiadnu poučku sa nedá naučiť
Poézia je život. Poéziu treba žiť.

Mária Labiková

Marec v našej knižnici...

Týždeň slovenských knižníc

Mesiac marec sa pre nás všetkých spája s príchodom jari a je už tradične i mesiacom, v ktorom sa vzdáva hold knihe. Kniha ako studnici poznatkov, múdrosti a ponaučení. Najväčším ocenením (nielen) pre samotnú knihu by bolo, ak takýto sviatok by mala každý mesiac v roku. Kniha - najväčší priateľ človeka je od vynálezu kníhtlače neodmysliteľným spoločníkom mladých či starších.

Mesiac knihy si pripomíname od roku 1955. A prečo práve v marci? Keď siahneme do histórie, tento mesiac sa viaže k nášmu národnému buditeľovi Matejovi Hrebendovi, ktorý sa narodil a zomrel v marci. Šíril osvetu a vzdelanosť, pretože nadovšetko miloval knihy.

Zdrojom stretnutí s knihami odjakživa nie sú len kníhkupectvá či vlastné domáce knižné zbierky, ale svoje nezastupiteľné miesto tu majú knižnice. Tie zhromažďujú, uchovávajú, spracovávajú a sprístupňujú naše knižné bohatstvo.

V mesiaci, keď slávi svoj sviatok kniha, sa koná aj **Týždeň slovenských knižníc**, ktorý vyhlásila v roku 1999 Slovenská asociácia knižníc a odvtedy sa pravidelne organizuje v posledný marcový týždeň. V tomto roku prebiehal v dňoch od **22.3. – 28. 3. 2010** pod tradičným mottom "**Knižnice pre všetkých.**" Jeho cieľom je **pozitívne zviditeľňovať knižnice** ako kultúrne a vzdelávacie inštitúcie prostredníctvom najrozmanitejšieho spektra aktivít a podujatí.

Aj naša knižnica sa aktívne zapojila do 11. ročníka Týždňa slovenských knižníc a zorganizovala celý rad zaujímavých podujatí určených všetkým vekovým kategóriám používateľov knižnice i širokej verejnosti.

Týždeň slovenských knižníc sa začal 22. marca, t.j. v pondelok podujatím **KNIŽNICA – ZDROJ INFORMÁCIÍ**. Uskutočnili sa informačné výchovy pre študentov Gymnázia blahoslavenej Matky Terezy vo Svidníku a študentov SZŠ milosrdného Samaritána vo Svidníku. Pre žiakov Spojenej základnej školy bola zorganizovaná beseda o knihe **Z POĽOVNÍCKEJ KAPSY**.

V utorok 23. marca v knižnici prebiehal slávnostný zápis prvákov s názvom **JA UŽ VIEM ČITAŤ** a beseda pre žiakov piateho ročníka 3. ZŠ vo Svidníku **ROZPRÁVKY O ĽUDSKÝCH CITOCH**.

24. marca sa uskutočnila hodina slovenskej literatúry pre študentov SOŠ-technickej s názvom **Z KLENOTNICE SLOVENSKEJ LITERATÚRY: JANKO KRÁĽ**.

V popoludňajších hodinách to bola beseda pre verejnosť s regionálnou spisovateľkou, lekárkou interného lekárstva a endokrinológou s názvom **POÉZIA LIEČI DUŠU**. Beseda však nebola venovaná medicíne, ale básnickej tvorbe MUDr. Nadeždy Sobekovej, ktorá do každého veršika vkladá pocity radosti, bolesti, sklamanie a lásky k Bohu.

Vo štvrtok 25. marca sme sa zapojili do najpočetnejšieho detského čitateľského maratónu v spolupráci s UNICEF-om **ČÍTAJME SI ... 2010**, ktorý sa začal o 9,00 a trval do 15,00 hod.

Podujatia sa zúčastnili všetky základné školy mesta Svidník, ďalej ZŠ Mestisko, ZŠ Vyšný Orlík a Detský domov vo Svidníku. V úvode podujatia vystúpili žiaci CZŠ vo Svidníku pod vedením pani učiteľky Ivaničovej s dramatizáciou Ezopových bájok. Čitateľský maratón odštartoval riaditeľ ZŠ ulica Karpatská Július Paňko, regionálny spisovateľ a náš dlhoročný čitateľ. Potom postupne čítali žiaci základných škôl podľa vopred dohodnutého harmonogramu. Čitateľský maratón zakončili čítaním deti Detského domova vo Svidníku. Maratónu sa zúčastnilo celkom 108 detí. Telefonátom z Linky detskej istoty sme sa dozvedeli, že číslom čítajúcich

21 234 bol prekonaný minuloročný rekord a Slovensko sa tak zapíše do Slovenskej knihy rekordov.

V ten istý deň sa deti materských škôl mesta zúčastnili prehliadky malých recitátorov s názvom **ZA SLNIEČKA, SKORO ZRÁNA**. Učiteľky pripravili spolu s deťmi pestrú prehliadku poézie, ktorú predviedli v priestoroch knižnice. Odmenou pre recitátorov bol diplom a sladké prekvapenie.

Týžden slovenských knižníc sme ukončili netradičnou hodinou literatúry, ktorá bola venovaná predstaviteľovi katolíckej moderny **RUDOLFOVI DILONGOVI**, ktorej sa zúčastnili študenti SOŠ-technickej vo Svidníku.

Týždeň slovenských knižníc má svoje opodstatnenie. Jeho hlavnou ideou je zviditeľňovať knižnice aj prostredníctvom rozmanitých aktivít a podujatí, a to sa nám podarilo. Týždeň slovenských knižníc priniesol pozitívne výsledky a my sa už teraz tešíme na jeho ďalší ročník.

Humorné nedorozumenia...zasmejme sa

☺ Príde otecko s dcérkou do knižnice. Otecko povie: hľadám lepšiu mamičku, nato sa opraví: vlastne, ja nehľadám lepšiu mamičku, ona hľadá lepšiu mamičku a ukáže na dcérku. Nakoniec so smiechom dodá: my vlastne nehľadáme lepšiu mamičku, ale knihu Gabriely Futovej Hľadám lepšiu mamu.

☺ Príde čitateľka do knižnice: Dobrý deň, prosím vás, kde máte tlakové hrnce? Knihovníčka s údivom pozerá, po chvíli sa opýta: myslíte knihy o tlakových hrncoch? Čitateľka sa usmeje a prikývne.

☺ Prosím vás, nemáte knihu Ako rýchlo zbohatnúť? Áno. A máme k nej aj pokračovanie: Trestný zákonník.

☺ Zdenka, nad čím rozmýšľaš po tej krásnej rozprávke? Vieš, stará mama, napadlo ma, či si aj princezné musia umývať krk!

☺ Čo ste robili včera večer, pani susedka? Čítala som knihu. Vy máte pokazený televízor?

Galéria slávnych osobností v oblasti písma a kníh

- **Alcuin z Yorku (735-804).** Severotaliánske mesto Parma sa stalo v roku 781 miestom stretnutia všemocného kráľa a prostého anglosaského mnícha. Ten prvý sa volá Karol Veľký a nevie ani písať, preto svätý muž prichádza z Yorku, zo strediska vzdelanosti britského ostrova, aby nakúpil knihy pre kráľa. Začína významné obdobie raného stredoveku – karolínska renesancia. Alcuin sa stáva jeho učenou hlavou. Pätnásť rokov robí Karolovi ctihodného učiteľa, sústreďuje tu academiú z učencov celej západnej Európy. Hovoria medzi sebou po latinsky, no Alcuin chce nadviazať na antiku a pre túto reč je potrebné aj písmo. Stáva sa ním karolínska miniskula – prvé normalizované písmo západnej Európy.
- **Assurbanipal (668-626 p.n.l.).** Existuje starý sumerský epos, v ktorom vystupuje „muž ohňa a sekery“, hrdina Gilgameš. Tento prvý veľký epos svetovej literatúry z 3. tisícročia p.n.l. by sme nepoznali úplný, keby si snáď posledný veľký kráľ starovekej Asýrie spomenul na niečo iného, čím by mohol ozdobiť svoje kvitnúce mesto Ninive s bohatými palácmi, ktorých lesk sa odrážal vo vlnách Tigridu. Assurbanipal dal pre vlastnú potrebu založiť knižnicu, ktorá je pre nás kľúčom k celej asýrsko-babylonskej kultúre. Jej väčšina sa skladala z diel, ktoré sa pre kráľa opisovali klinovým písmom. Obsahovala diela o mágii, ale aj básne, lekárske spisy, historické záznamy... to všetko objavil na 22 000 hlinených tabuľkách roku 1849 E. A. Laylard. O niekoľko rokov tu po ňom našli aj Gilgameša.
- **Baskerville John (1706-1775).** Na začiatku kariéry tesal náhrobné nápisy, neskôr učil krasopis a venoval sa tlačiarskemu remeslu. Skoro desať rokov sa trápil, aby vyrezal nové písmo, ktoré dostane meno klasicistická antikva. Zdokonalil ešte tlačiarsky lis, farbu a vytlačil svoju prvú knihu – básnické dielo Vergiliovo.
- **Bodoni Giambattista (1740-1813).** Známy ako „kráľ tlačiarov“, aj keď o titul najlepšieho tlačiara Európy súťažil celé roky s rodinou Didotov. V roku 1770 založil v Parme tlačiareň a o päť rokov neskôr už mal toľko písiev, že mohol vytlačiť slovník orientálnych svadobných piesní v pôvodných zneniach.¹

¹ SOUČEK, L. 1975. *Co zavínil Gutenberg*. Praha: Albatros, 1975. s. 70-71.

Z pera našej knižovničky

KNIŽNICA

Každý z vás mi za pravdu dá
Že dobrá kniha vám veľa toho dá
Aj ten najvernejší kamarát ťa sklamať môže
Dobrá kniha ti pri tom vždy pomôže

Už veľa rokov vám knižničný chrám slúži
Knihovník je vám vždy naporúdzi
Či je sneh, či dážď, či vietor fúka
Knižnica vám svoje služby vždy ponúka

Múdra kniha otvára sa
Do knižnice beží mladá chasa
Pána spisovateľa medzi sebou víta
Je to najkrajšia knižničná aktivita

Tí, čo do knižnice ďalekú cestu majú
Bibliobusy k nim dennodenne prichádzajú
Aby sa knihy aj v tom vzdialenom kúte čítavali
Mateja Hrebendu sme vystriedali

Novodobá technika si do knižnice cestu razí
Ale kniha tu vždy zvíťazí
Lebo keď chceme múdrosť z internetu nabrať
Musíme vedieť perfektne s abecedou narábať

Pani knižovnička sa na vás milo usmeje i poradí
Žiaden počítač ju v knižnici nenahradí

Mária Labiková

Bola raz jedna knižnica... alebo Ako knižnica rástla do krásy a múdrosti

(Rozprávka nielen pre deti) 1. časť
Emília Kudlová

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna knižnica. Narodila sa 1. 4. 1953 vo Svidníku.

Sudičky jej pri narodení dali do vienka popri dlhovekosti aj vzácny dar – knihy, prostredníctvom ktorých bude rozdávať vedomosti, poznanie, informácie, krásu, odдых, radosť a lásku všetkým ľuďom vo Svidníku i okolí.

Zo začiatku, keď ešte bola celkom maličká, nemala veľmi na ružiach ustlané, lebo nemala kde bývať. Stále ronila slzy, plakala, lebo tam, kde ju umiestnili – do starej budovy, do pivničných priestorov, jej bolo veľmi zima. Ani slnko tam nesvietilo. Z pivničných priestorov sa dostala trochu vyššie, a to na prvé poschodie budovy, na streche ktorej sa zabývali bociany.

Jej plač a náreky vypočuli radní mesta Svidník i zľutovali sa nad ňou. Ved' ako môže rozdávať, požičiavať toľkú krásu, ukrytú v knihách, v takom nepeknom, nevkusnom prostredí? To by sa museli radní od hanby prepadnúť. A preto tuho rozmýšľali, ako by knižnici pomohli... Nič múdrejšie ich nenapadlo, len postaviť novú budovu, do ktorej by presťahovali aj milú knižnicu.

A tak postavili vo Svidníku DOM KULTÚRY a šup knižnicu do novej budovy. I pookriala knižnica, utrela si slzy, aj sa začala usmievať, a usmievala sa deň čo deň častejšie, lebo už aj teplo jej bolo, aj suché bývanie mala, a tak spokojne rástla. Najprv ju krmili knihami v malom množstve. Jej izby, knižnica mala izieb viacej, sa zapíňali namiesto hračiek detskými i nedetskými knihami. A ako knižnica začínala dospievať, začala pokukovať po dievčenských románoch, páčili sa jej aj chlapčenské romány. A keďže už poriadne podrástla, začala listovať aj v novinách a časopisoch. Zaujímala ju nielen beletria, ale aj knižky plné vedomostí – encyklopédie, vedecké objavy, prírodopis, velikáni hudby či dejiny sveta. Aj za matematikou, fyzikou a chémiou siahala čoraz častejšie.

Knižnica sa chcela pekne obliekať a mať zariadené izby novým nábytkom. A tak ju radní mesta dali vymalovať, pekne, nabielo. Aj nábytok jej došikovali, pekný, s poličkami, kde si mohla ukladať knihy. Lebo nových kníh jej z roka na rok pribúdalo!

Našla si aj kamarátky a kamarátov, ktorí ku nej chodili porozprávať sa, ale hlavne požičať si knihy. A keďže bola múdra, šikovná, dobrá, kamarátov jej pribúdalo. A čuduj sa svetu, nielen tých detských, ale aj dospelí k nej prichádzali. Aj oni si chceli požičať knihy, získať vedomosti z kníh, a niekedy sa len tak porozprávať o všedných veciach, aj navzájom si poradiť. Knižnica ich nazvala ČITATELIA, lebo veľmi radi čítali knihy. A keďže tých ľudí a obyvateľov mesta Svidník i okolia v knižnici, teda v jej dome, pribúdalo, rozhodla sa nastálo ubytovať takých ľudí, ktorí by jej pomohli požičiavať toľké množstvo kníh a s ktorými by sa spoločne radila a spoločne sa o knihách rozprávala.

A tak sa do knižnice natrvalo nastahovali KNIHOVNÍČKY. Boli vyštudované, mali ukončené stredné školy, niektoré aj STREDNÉ KNIHOVNÍCKE ŠKOLY, a niektoré aj vysoké školy. Do knižnice prišli bez kufrov, lebo predtým bývali neďaleko v okolí Svidníka, a stále mohli navštíviť svojich blízkych. Knižnica sa im veľmi potešila, lebo popri knihách získala aj stále kamarátky.

Veľmi sa potešila aj tomu, že jedna z knihovníčok sa stala metodičkou a mohla pomáhať pri zriaďovaní takých knižníc aj v obciach okresu Svidník. A tak sa knihovnícka rodina začala rozrastať. Stále pribúdali ďalšie knižnice, jedny boli väčšie, niektoré menšie, boli aj také celkom maličké, žili na dedinách a mali aj mená, hovorili im OBECNÉ KNIŽNICE, niekde STREDISKOVÉ KNIŽNICE a niekde LUDOVÉ KNIŽNICE.

Keď už knižnica začala chodiť na strednú školu, aj tam si našla kamarátov a kamarátky. Chodili spolu na čaj o piatej, lebo diskotéky ešte vtedy neboli. Vtedy napadlo knižnici, že pekné podujatia by sa mohli robiť aj v jej dome, a pritom by sa využili vedomosti a múdrosť, ktorá je ukrytá v knihách, ktorých už knižnica mala neúrekom.

Slovo dalo slovo, a tak sa v knižnici, lepšie povedané v dome knižnice, začali robiť zaujímavé podujatia. Nápaditosť knižnici a jej knihovníčkam veru nechýbala. Do knižnice začali častejšie prichádzať čudné osoby, ale ako sa neskôr zistilo, vôbec to neboli čudáci, ale zaujímaví a vzácni ľudia. Boli to, častokrát, samotní SPISOVATELIA KNÍH, s ktorými sa robili besedy. A to už bolo niečo! Ale v knižnici sa robili nielen besedy, v knižnici sa recitovalo, spievalo, čítalo, aj tancovalo.

Knižnicu dobre vykonávaná práca veľmi tešila, a tak stále krásnela, aj na tvári, aj vo vnútri, na duši.

Keď začala chodiť na vysokú školu, to už mala nesmierne veľa kníh, nielen detských, ale aj takých a onakých. A keďže mala lásku nielen ku knihám, ale aj k hudbe, otvorila si oddelenie hudobné, v ktorom mnohí čitatelia počúvali hudbu, požičiavali si knihy o hudbe, sem-tam si aj zanôtili.

Police plné kníh

Sme svedkami toho, že 20. a 21. storočie prinieslo na svet nevídané vynálezy a objavy. Aj keď v technike ľudstvo kráča míľovými krokmi, knihám ako takým sa ešte stále pripisuje významné miesto vo vzdelávacom, výchovnom a kultúrnom pôsobení a preto knižnice, ktoré od vzniku písma získavajú, spracúvajú, uchovávajú, ochraňujú a sprístupňujú knižničný fond a poskytujú knižnično-informačné služby, podporujú celoživotné vzdelávanie a duchovný rozvoj, zohrávajú významnú a nezastupiteľnú úlohu v kultúre a civilizácii národov. Tak ako iné knižnice aj naša Podduklianska knižnica má niekoľko oddelení, ktoré slúžia jej používateľom.

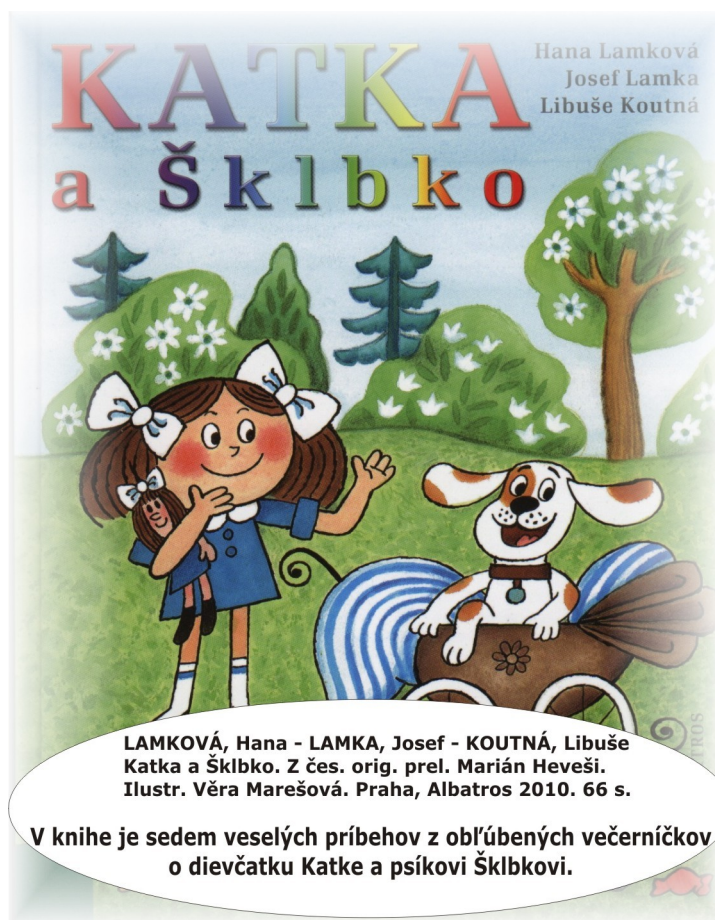
Jedným z takýchto oddelení, je oddelenie doplňovania, spracovania a ochrany knižničných fondov, ktorého hlavnou úlohou, v krátkosti povedané, je akvizícia knižničných jednotiek, ich evidencia a spracovanie. Na oddelení spracovávame knižničný fond univerzálneho charakteru, knižničný fond regionálnej literatúry v relatívnej úplnosti, zabezpečujeme budovania knižničných fondov (knihy, periodiká, hudobniny, mapy, audiovizuálne dokumenty a pod.). Takisto na oddelení dbáme, aby knižničný fond bol aktuálny, priebežne doplňovaný, s možnosťou pohotového sprístupnenia žiadaných poznatkov a informácií. Knižničné fondy získavame, evidujeme, katalogizačne spracovávame, vykonávame revízie a vyradovanie dokumentov z knižničných fondov prostredníctvom výpočtovej techniky s využitím informačného softvéru Virtua, integrovaného knižnično-informačného systému, ktorý Slovenská národná knižnica obstarala pre knižnice na Slovensku ako výsledok mnohoročných a hlbokých analýz, projektov a programovania. Pri doplňovaní knižničných fondov úzko spolupracujeme s ostatnými oddeleniami a úsekmi knižnice a na požiadanie poskytujeme metodickú pomoc pri doplňovaní a revízii knižničných fondov knižniciam v regióne.

V rubrike Police plné kníh Vám budeme predstavovať niektoré knihy, ktoré sme získali do nášho fondu počas roka. Na začiatok by sme sa chceli poďakovať Mestskému úradu vo Svidníku za poskytnutú finančnú dotáciu v hodnote 400 € na zakúpenie kníh, ktoré poslúžia našim používateľom. Knihy, ktoré Vám teraz predstavíme sú zakúpené práve z tejto dotácie.

Nadežda Mičáková

**WAGENER, Klaus - VOLLRATHOVÁ, Susanne: 333 nápadov.
Balkón a terasa. Z nem. orig. prel. Helena Galanová.
Bratislava, Ikar 2010. 199 s.**

Kto plánuje využiť balkón, terasu či záhradu na rozšírenie svojho obytného priestoru, v tejto knihe nájde 333 skvelých nápadov na individuálne riešenia: od sviežeho jarného prebudenia cez slnečné letné sny po pôsobivú zimnú výzdobu. A navyše: hodnotné tipy na výsadbu a riešenie, zaujímavé súvisiace informácie, praktickú servisnú časť s presnými návodmi, zoznamy rastlín.

REPOVSKÝ, Michal: Leto bocianov
Ilustr. Jozef Jurko. Košice-Myslava,
TypoPress, s.r.o. Tlačiareň 2009. 101 s.

Veľmi pekne ilustrovaná rozprávková knižka o bocianoch,
ale aj iných zvieratkách, ktoré majú deti rady. Je to kniha pre
najmenších, ktorí ešte nie všetci vedia čítať, preto
si v knihe nájdú obrázky podľa ktorých si určite
zapamätajú čo sa v rozprávke stalo.

MARTINOVÁ, Kat: Podozrivá

Z angl. orig. prel. Katarína Repatá. Bratislava, Ikar 2010. 263 s.

Príslušníci londýnskej aristokracie pretriasajú najnovší škandál:

Jillian je vychovaná v usporiadanej rodine, no ocitne sa bez
akýchkoľvek prostriedkov a pod strechu svojho honosného sídla
ju prichýli osamelý starý šľachtic, ktorý by jej mohol byť starým

otcom. Keď mladý Adam Hawthorne, záhadný gróf
z Blackwoodu, stretne pôvabnú dievčinu a začne sa o ňu
zaujímať Jillianinho láskavého ochrancu niekto
zavraždí a jedinou podozrivou sa stáva Jillian...

Voľné pokračovanie romanci

Bez srdca, Vnútorň oheň.

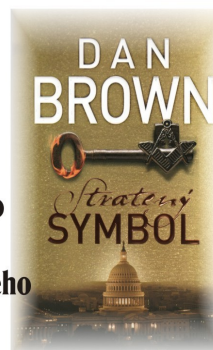

BROWN, Dan: Stratený symbol

Z angl. orig. prel. Marián Pochylý.

Bratislava, Slovart 2010. 558 s.

V románe nič nie je také, ako sa na prvý pohľad zdá. Príbeh tejto
knihy sa odohráva v časovom rámci 12 hodín a od prvej strany
Danovi čitatelia pociatia hrôzu pritom, ako budú sledovať suverénneho
Roberta Langdona pri jeho novom objave v nečakanom, novom
prostredí. Stratený symbol je plný prekvapení.

Jazykové omyly

V bežnej komunikácii sa, častokrát, človek nepozastaví nad tým aké slová používa. Nerozlišuje, či ide o slová spisovné alebo nespisovné. Jednoducho tie, ktoré máme akoby „vžitú“, sú pre nás tie správne. Mylne na nás môžu pôsobiť rôzne médiá, redaktori, politici..., ktorí šíria niekedy poriadne jazykové chyby a so spisovnou slovenčinou nemajú nič spoločné. Samozrejme je prípustné, ak sa v bežnom rozhovore dopúšťame takýchto chýb, no v oficiálnom prejave by sme mali zvoliť vhodnejší ekvivalent.

Sama nie som výnimkou a v rozhovore radšej použijem subštandardné alebo slangové slová, ktoré akoby boli všeobecne známe pre každého. Niektoré spisovné slová môžu pôsobiť netradične ako cudzie slová. Sú však „naše“, ibaže spisovné.

Povedzme si príklady, keď budem vysvetľovať priateľke, že vidím cez **priezor**, kto k nám ide. Z kontextu snáď pochopí, že vidím cez *kukátko* na dverách, ibaže v nespisovnej podobe. A aký je zrazu v dome *kľud*? Väčšina ľudí používa slovo *kľud*, je to však čechizmus, na Slovensku máme **pokoj**. A že môj syn je *blondák* a na ceste stojí *nákladák*? Tieto slová končiace na -ák nepatria medzi spisovné slová. Ich správna podoba sa končí na -iak. Takže môj syn je **blondiak** a na ceste stojí **nákladiak**.

V niektorých predložkových spojeniach používame nesprávne druhy predložiek. Príklady:

- ✓ **Správne** je spojenie **po prvé, po druhé, po A, po B**
- x **Nesprávne** používame predložku **za prvé, za A, za B**

Namiesto predložky **po** nesprávne používame predložku **pre**.

- ✓ **Správne**: Idem ešte **po** kamaráta. Chod' **po** zošity.
- x **Nesprávne**: Idem ešte **pre** kamaráta. Chod' **pre** zošity.

Vzhľadom na – je celá predložka:

- ✓ **Správne**: Vzhľadom **na** okolnosti...
- x **Nesprávne**: Vzhľadom **k** okolnostiam...

Ludmila Očipková

Viete, že...

- ➔ Prvopočiatky knižnej kultúry na Slovensku sú spojené s kniežaťom Rastislavom a christianizáciou Slovenska
- ➔ **Assemaniho kódex** je 1. kniha napísaná slovienskym jazykom r. 883 v Carihrade
- ➔ **Prvá slovenská verejná knižnica** bola otvorená v Liptovskom Svätom Mikuláši 1.11.1829
- ➔ **Prvé slovenské kníhkupectvo** založil Eugen Krčméry, kníhkupec a vydavateľ v Banskej Bystrici v roku 1856
- ➔ **Prvú slovenskú univerzitu** – *Academia Istropolitana* založil v roku 1467 kráľ Matej Korvín v Bratislave
- ➔ **Najstaršia rukou písaná latinská kniha** na Slovensku je *Nitriansky kódex* z prelomu 11. - 12. stor.
- ➔ **Prvá vytlačená latinská kniha** na Slovensku (najstaršia datovaná kniha) – *Lukáš Fabinus: Exempla declinationum* – vytlačená r. 1573 v Prešove
- ➔ **Prvý týždenník** v Uhorsku vydával v Bratislave Matej Bel pod názvom *Nova Posoniensia – Bratislavské noviny*
- ➔ **Najstarší slovenský časopis** *Nowiny o rolním a polním hospodárství* vychádzal od 15.3.1783
- ➔ **Prvým slovenským románom** je dielo Jozefa Ignáca Bajzu *René mláďenca príhodí a skúseností*

Medzinárodné dni pod záštitou OSN

- ➔ **február:**
 - 21.2. Medzinárodný deň materinského jazyka (UNESCO)
- ➔ **marec:**
 - 8.3. Medzinárodný deň žien
 - 21.3. Medzinárodný deň boja proti rasovej diskriminácii
 - 21.3. Svetový deň poézie (UNESCO)
 - 22.3. Svetový deň vody
 - 23.3. Svetový deň meteorológie
 - 24.3. Svetový deň tuberkulózy (WHO)
- ➔ **apríl:**
 - 7. 4. Svetový deň zdravia (WHO)
 - 23.4 Svetový deň kníh a autorských práv (UNESCO)

Čas na zábavu

Optické ilúzie

Je to tvár ženy alebo hudobník?

Na obrázku je ukrytých 13 tvárí

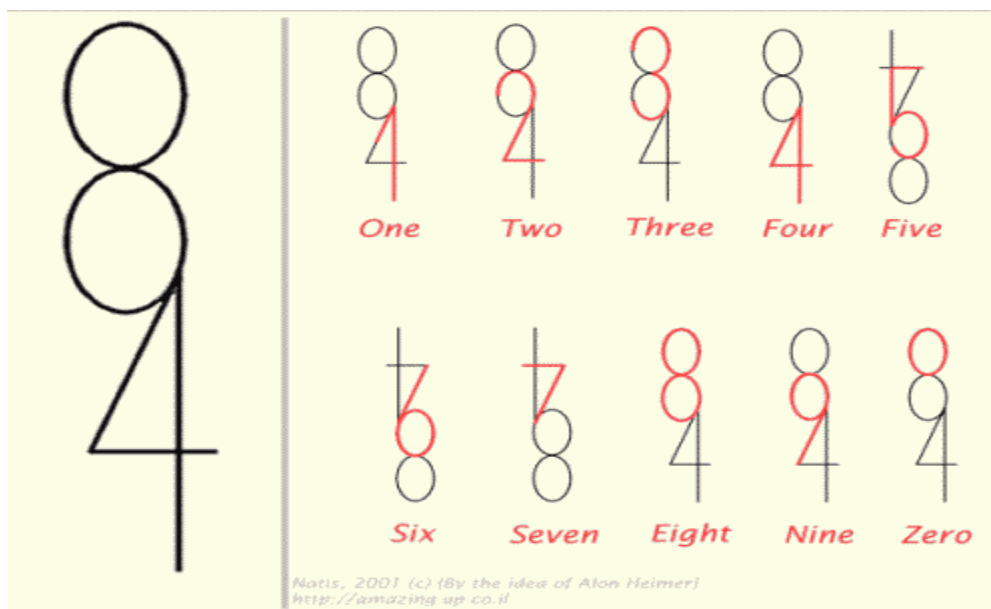

Dajú sa takto postaviť hracie kocky?

Je modrá stena kocky vo vnútri, alebo zvonku kocky? Je to zadná alebo bočná stena?

Vedeli ste, že všetky čísla možno vytvoriť pomocou dvoch číslic - 4 a 8?

Magická guľa

Skúste si veštenie s magickou guľou... Je to jedinečná zábava – hra s číslami. Ak si pomyslite hocikaké dvojciferné číslo (10-99), potom spočítate obe číslice (ak ste si napr. vybrali číslo 15, spočítajte 1 a 5), výsledok odpočítate od pôvodného čísla (pri ukážkovom čísle 15 teda odpočítate 15-6) vznikne vám nové číslo (v našom prípade 9).

Otvorte si nižšie uvedený link, kde sa dozviete viac a môžete si vyskúšať túto magickú hru. Prajeme veľa zábavy s veštením.

<http://www.logika.tym.sk/gula.html>

Matematická tajnička

Do prázdných štvorčekov vpíšte čísla od 0 do 9 tak, aby ich súčty v riadkoch a v stĺpcoch sa rovnali číslam vo zvýraznených štvorčekoch. V jednotlivých súčtoch sa čísla môžu vyskytovať len raz (okrem tajničky).

Pomôcka: Čísla 1 a 7 sú zobrazené.

Tajničku získate, keď čísla zmeníte na písmená podľa kľúča:

0=N, 1=B, 2=L, 3=I, 4=V, 5=K, 6=S, 7=P, 8=D, 9=T

	16	24		4	13	21	9		36	21
7	1		14	1			7	$\frac{10}{5}$		7
10		7	$\frac{28}{21}$		7			1		
21			7	$\frac{5}{12}$		1	$\frac{19}{8}$		7	
18	7			1	$\frac{9}{17}$		7	$\frac{3}{14}$		1
	11	TAJNIČKA								13
11		7	$\frac{11}{10}$			$\frac{18}{16}$	1			
7			1	$\frac{5}{4}$	1		$\frac{8}{1}$	7		1
28				1		7		4	1	
6	1		16		7		1	10		

Podduklianský knihovník vydáva Podduklianská knižnica, 8. mája 697/55, 089 01 Svidník, <http://www.podduklianskakniznica.sk/>, e-mail: metodika.sk@gmail.com, tel.: 054 7882191. Zodp. red.: Mgr. Kamil Beňko. Zostavili: Bc. Ľudmila Očipková, Nadežda Mičáková